

[Gideon.]

retskreds, som var 3 000—4 000 indbyggere større end Mariager. Da der syntes at være overvejende stemning for, ja, jeg kan godt sige enstemmighed for Mariagers sammenlægning med Hellum-Hindsted herreder, fandt jeg ingen anledning til at gå imod.

Der har lydt mange røster i dag om denne sag, og hvis der skulle være problemer, som vi ikke tilstrækkeligt har overvejet, vil også jeg for mit vedkommende være villig til ved den udvalgsbehandling, som skal finde sted mellem anden og tredje behandling, at overveje spørgsmålet endnu en gang. Og skulle det vise sig, at sagligheden ligger på det hold, som taler for opretholdelsen af Mariager købstad som selvstændig retskreds, kan det naturligvis kun glæde mig, fordi det netop ville være på linie med den stilling, jeg indtog ved lovforslagets første behandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Både det ærede medlem hr. Vagn Bro og det ærede medlem hr. Gideon beskæftigede sig med min stilling til spørgsmålet om Mariager. Tør jeg minde de to ærede medlemmer om, at forslaget om nedlæggelse af denne retskreds ikke er mit. Situationen var den, at jeg, da jeg mødte i udvalget, fik den samme opfattelse som det ærede medlem hr. Gideon: at udvalget enstemmigt gik ind for nedlæggelsen, og derved måtte jeg selvsagt kapitulere. Da det viste sig, at denne enstemmighed ikke var tilstede, fulgte jeg den opfattelse, som var min. Må jeg tilføje: jeg synes ikke, det lykkedes for det ærede medlem hr. Gideon at bringe harmoni mellem sin tale i fjor og sit standpunkt nu. Der er nemlig den forskel, at ved de nedlægninger, som hidtil har fundet sted, og hvorom der var enighed, drejede det sig om sammenlægningen af to små retskredse, medens det, vi her står overfor, er, at man til en retskreds af normal størrelse vil lægge en lille kreds — samtidig med, at det samme udvalg ikke vil gøre Hornslet retskreds større, end den er i dag. Det er blot det, jeg vil påpege.

Endelig en bemærkning til det ærede medlem hr. Vagn Bro. Det ærede medlem omtalte „befolkningen i Københavns omegn“, og så gjorde det ærede medlem den lidt hånlige

bemærkning: „det er nogle kommunalfolk“. Må jeg spørge det ærede medlem: Hvem er det, vi har spurgt i alle disse spørgsmål? Hvem har vi henvendt os til, når vi ønskede udtalelser? Det er amtskommuner, sognekommuner, det er alle vegne kommunalfolk, de af befolkningen valgte repræsentanter, der har ytret sig. Jeg ved nok, at man enkelte steder har haft indsamlingslister i gang og samlet navne sammen. Det har man ikke gjort i omegnskommunerne — man kunne have gjort det, det var blevet en større omgang — men det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at spørgsmålet om oprettelse af selvstændige retskredse i omegnskommunerne har stået på den politiske dagsorden i årevis.

(Kort bemærkning).

Vagn Bro: Jeg mener ikke, jeg har haft nogen hånlige mine på, da jeg talte om kommunalmænd, men jeg har gjort opmærksom på, at fra retskreds til retskreds ude i Danmark har nøjagtig de samme mennesker, amtsrådsmedlemmer, sognerådsmedlemmer og sogneråd, hævdet et standpunkt, som vi ikke kan følge. Det kan ikke være det afgørende. Der må ses sagligt på det. Vi må behandle befolkningen ens, hvad enten den bor ude i landet eller andre steder.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg mener ikke, at man kan foretage denne sammenlægning alene, sådan som det blev sagt her, for livskunstens skyld. Jeg mener, at det, som man med rette må se på her, er, at der er en befolkning, som ikke ønsker sammenlægning. Dernæst må, når der spørges om, hvad begrundelsen da er for at gå imod befolkningens ønsker, svaret blive, at det må være på grund af besparelser. Her var det imidlertid, jeg spurgte det ærede medlem hr. Vagn Bro uden at få svar, og nu stiller jeg spørgsmålet til den ærede ordfører for udvalget: Spares der noget ved denne sammenlægning? Hvor stort et beløb spares der, og under hvilken forudsætning fremkommer denne besparelse? Er forholdet ikke det, at udfra de forudsætninger, som den højtærede minister gav udtryk for, vil resultatet blive, hvis man gennemfører forslaget, at